

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 675

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 august 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 716 din 9 decembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2–4
Decizia nr. 717 din 9 decembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său	5–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
278. — Decizie privind constituirea, organizarea și stabilirea atribuțiilor Comitetului interministerial pentru identificarea soluțiilor optime în vederea asigurării alimentării cu apă pentru răcirea reactoarelor nucleare, actuale și viitoare, ale Centralei de la Cernavodă	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716

din 9 decembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Gabriela-Lenuța Dimitriu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Cristian Tobă în Dosarul nr. 22.246/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.661D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și solicită instanței de contencios constituțional să aibă în vedere că la data emiterii unui act administrativ fiscal organul fiscal poate emite direct titlul executoriu, iar contestația fiscală nu suspendă executarea silită, însă o asemenea procedură nu aduce atingere dreptului contestatorului, care poate solicita suspendarea pe cale separată, prin depunerea unei cauțiuni potrivit dispozițiilor art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Totodată, invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 264 din 22 aprilie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.561 din 22 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.246/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Cristian Tobă într-o cauză având ca obiect soluținarea contestației împotriva deciziei de impunere privind obligații fiscale și accesorii emise de Administrația Sectorului 6 a Finanțelor Publice București.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia critică prevederile art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, apreciind că acestea sunt neconstituționale întrucât, deși impun un termen de 6 luni pentru soluținarea contestației administrative formulate împotriva actelor fiscale emise de organele fiscale, permit totodată organului fiscal să demareze executarea silită. Autorul excepției susține că, în acest interval, deși contestația se află în curs de soluținare, organul fiscal poate începe

executarea silită, chiar și atunci când contribuabilul invocă o cauză de nulitate a deciziei de impunere.

6. În opinia sa, o asemenea reglementare este considerată o încălcare a principiului securității juridice, care derivă din dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât norma nu este suficient de clară, previzibilă și echitabilă, generând incertitudine și inechitate în aplicare.

7. Autorul mai arată că textul contestat permite organului fiscal să acționeze discreționar și să demareze executarea silită înainte de soluținarea contestației și că nu oferă suficiente garanții, inechitățile ivite afectând atât accesul liber la justiție, drept prevăzut de art. 21 din Constituție, cât și securitatea juridică a normei legale.

8. În susținerea excepției autorul invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia legea trebuie să fie previzibilă și accesibilă, iar intervențiile legislative trebuie să contribuie la înlăturarea inechităților, respectiv Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010.

9. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 31 august 2017, care au următorul cuprins: *„În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației, contestatorul se poate adresa, pentru anularea actului, instanței de contencios administrativ competente potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. La calculul termenului de 6 luni nu se iau în considerare perioadele prevăzute la art. 77 alin. (2) și nici*

cele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277.”

14. Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și supremația Constituției, în componenta referitoare la principiul securității juridice, precum și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în privința dispozițiilor art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală s-a mai pronunțat din perspectiva unor critici similare cu cele formulate în prezenta cauză și a constatat constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin Decizia nr. 264 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 12 august 2021.

16. Prin decizia precitată, paragrafele 22-28, Curtea a reținut că noua soluție legislativă, consacrată prin art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că acțiunea în contencios administrativ, pentru cazul nesoluționării contestației administrative în termen de 6 luni, vizează actul administrativ fiscal, vine să înlocuiască reglementarea cuprinsă în art. 218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, când reclamantul nu putea formula o acțiune directă împotriva actului administrativ fiscal atunci când organul fiscal competent nu a soluționat contestația administrativă în termenul prevăzut de lege, ci avea doar posibilitatea de a formula o acțiune la instanța de contencios administrativ prin care să solicite obligarea organului fiscal competent să emită decizia de soluționare a contestației administrative, iar numai după emiterea acesteia să poată formula acțiunea în contencios administrativ. În jurisprudența sa referitoare la art. 218 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (spre exemplu, Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, sau Decizia nr. 52 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 24 martie 2016), Curtea a statuat că, având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și pe cele ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cel care se consideră lezat în drepturile sale prin lipsa actului administrativ fiscal se poate adresa instanței judecătorești pentru obligarea organului fiscal de a emite decizia de soluționare a contestației. Curtea a mai reținut că în toate cazurile, ulterior pronunțării deciziei de către organul fiscal, contestatorul nemulțumit poate ataca această decizie la instanța de contencios administrativ competentă.

17. Astfel, Curtea a apreciat că noua reglementare, prin care se conferă posibilitatea contestatorului de a sesiza direct instanța de contencios administrativ competentă, potrivit Legii nr. 554/2004, în cazul pasivității organului de soluționare a contestației în termenul de 6 luni, este una benefică contribuabilului. Aceasta, deoarece, așa cum rezultă din practica judiciară în această materie, instanțele de contencios administrativ-fiscal, tributare principiului potrivit căruia la instanță poate fi atacată doar decizia de soluționare a contestației, fie respingeau ca prematur introdusă (inadmisibilă) o acțiune în contencios fiscal, în cazul în care contribuabilul se adresa instanței după expirarea termenului legal de 45 de zile de soluționare a contestației, dar înainte de emiterea deciziei de soluționare a contestației, fie admiteau o cerere de aplicare a unei amenzi cominatorii conducătorului organului de soluționare a contestației până la emiterea deciziei de soluționare a contestației.

18. Curtea a reținut că autorul excepției, asemeni celui din prezenta cauză, era nemulțumit de faptul că de la data emiterii

unui act administrativ fiscal, organul fiscal poate emite direct titlul executoriu și, având în vedere că prin contestația fiscală nu se suspendă executarea silită, s-a susținut că se creează un cerc vicios în care contestatorul nu are acces la justiție pentru anularea actului administrativ, fiind în ipostaza de a fi executat silit din cauza termenului mult prea lung de 6 luni, prevăzut de art. 281 alin. (5) din Codul de procedură fiscală. În acest context, Curtea a precizat că odată cu comunicarea deciziei de impunere, contribuabilul se transformă în debitor fiscal — titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță fiscală, fiind expus acțiunilor de executare ale organului fiscal. Prima etapă în procedura fiscală o reprezintă faza administrativ-jurisdicțională declanșată prin formularea contestației fiscale. În procedura de soluționare a contestației fiscale nu există un termen de soluționare a acesteia, astfel că se prezumă că trebuie avut în vedere termenul general de soluționare a cererilor contribuabililor, de 45 de zile, termen reglementat de art. 77 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. În absența vreunei sancțiuni, nu de puține ori, organul fiscal nu mai este motivat să se încadreze în termenul indicat și tergiversează, uneori, excesiv soluționarea contestației fiscale, context în care legiuitorul a intervenit prin noua reglementare cuprinsă în art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și a prevăzut că, „În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației, contestatorul se poate adresa, pentru anularea actului, instanței de contencios administrativ competente potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”, reglementare ce a fost gândită de legiuitor ca fiind un remediu pentru contribuabili. În aceste condiții, Curtea a statuat că raționamentul legiuitorului în stabilirea unui termen de 6 luni de soluționare efectivă a contestației de către organul fiscal, ce poate fi prelungit pentru motive temeinice, rezidă tocmai din necesitatea analizării acesteia cât mai grabnic și în baza tuturor actelor de care dispune, pe care le poate solicita contribuabilului sau altor autorități, și nicidecum a îngrădirii dreptului contribuabilului/plătitorului nemulțumit de a se adresa instanței de contencios administrativ competente în analiza pe fond a actului fiscal contestat. Totodată, legiuitorul a lăsat la îndemâna contribuabilului, pentru evitarea demarării unei proceduri execuționale, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 278 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, intitulat „Suspendarea executării actului administrativ fiscal”. Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal, însă o atare împrejurare nu aduce atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, instanța competentă putând suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune, potrivit art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

19. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 260 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în materie fiscală „dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, nu sunt aplicabile”, iar prin Decizia nr. 375 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2019, spre exemplu, că legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege. Procedura executării silite a creanțelor fiscale asigură garanții suficiente pentru ocrotirea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare prin însuși faptul că oferă posibilitatea de a contesta executarea, iar, în cazul admiterii contestației și

desființării titlului executoriu sau a înseși executării silite, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. Curtea a constatat, de asemenea, că normele juridice privind administrarea și executarea creanțelor fiscale sunt derogatorii de la dreptul comun, reprezentat de Codul de procedură civilă, fiind aplicabil principiul *specialia generalibus derogant*. În interpretarea și aplicarea reglementării criticate au relevanță prevederile art. 7 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu privire la rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal, în sensul că organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege și să decidă asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege, precum și prevederile art. 12 din același act normativ, potrivit cărora relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii, sens în care este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 60 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iunie 2019, paragraful 27.

20. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Distinct de cele reținute prin jurisprudența mai sus invocată, Curtea observă că autorul excepției apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neclare, imprevizibile și inechitabile, întrucât permit organului fiscal să înceapă executarea silită în termen de 6 luni de la depunerea contestației, chiar dacă contribuabilul invocă o cauză de nulitate a deciziei de impunere. În opinia sa, această reglementare generează incertitudine și inechitate în aplicarea legii și contravine principiului securității juridice, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

22. Referitor la această critică, Curtea constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, întrucât normele juridice nu există izolat, ci se raportează la întreg ansamblul normativ din care fac parte. Curtea reține că, în ceea ce privește principiul previzibilității normei legale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvényi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu

poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării. În Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, instanța europeană a arătat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul normei juridice, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune faptului că persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (Hotărârea din 25 mai 1993, pronunțată în Cauza *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoilele ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (a se vedea în acest sens Decizia nr. 491 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2016, paragraful 19).

23. Prin urmare, față de cele argumentate anterior, Curtea constată că dispozițiile art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt redactate cu suficientă claritate și precizie, iar interpretarea acestora în ansamblul actului normativ din care fac parte evidențiază voința legiuitorului de a stabili cadrul legal privind termenul în care organul fiscal trebuie să soluționeze contestațiile administrative, oferind astfel contribuabililor un termen clar și previzibil pentru desfășurarea procedurii prealabile administrative, fără a se aduce atingere accesului la justiție sau principiului securității juridice. Așadar, nu poate fi reținută critica autorului potrivit căreia norma legală contestată ar fi lipsită de claritate și previzibilitate, aceasta fiind neîntemeiată.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu

unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Tobă în Dosarul nr. 22.246/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 281 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Gabriela-Lenuța Dimitriu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 9 decembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Gabriela-Lenuța Dimitriu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 176/44/2021/a4 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.033D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției invocate ca fiind inadmisibilă, având în vedere lipsa motivării acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 176/44/2021/a4, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său**. Excepția a fost ridicată de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru privind o cerere de recuzare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că actul normativ contestat este afectat de un viciu de neconstituționalitate „în măsura în care exclude, excedă posibilitatea oricărei sancțiuni pentru neindicarea temeiului de drept, în baza căruia se stabilește și se solicită taxa judiciară de timbru”. Autoarea excepției consideră că legea este constituțională doar în măsura în care nu excedă și nu exclude posibilitatea oricărei sancțiuni pentru neindicarea temeiului de drept în baza căruia se stabilește și se solicită taxa judiciară de timbru. Totodată, Legea nr. 146/1997 este considerată neconstituțională în măsura în care se încalcă drepturi și principii fundamentale prevăzute de art. 1, 15, 16, 20, 21, 24, 53 și 148 din Constituție.

6. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, având în vedere că textele constituționale au fost invocate de către autoarea excepției doar în mod formal.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât din motivare nu rezultă în concret relația de contrarietate dintre prevederile legii criticate și dispozițiile constituționale invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, în ansamblul său. Curtea reține că Legea nr. 146/1997 a fost abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Însă prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, referindu-se la sintagma „în vigoare” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a reținut că poate exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor aplicabile cauzei care nu mai sunt în vigoare, dacă efectele lor juridice continuă să se producă și după ieșirea din vigoare a acestora. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului *«tempus regit actum»*”. În prezenta cauză, Curtea observă că, potrivit art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, *„Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare*

la data introducerii lor”. Din examinarea actelor din dosar, Curtea constată că acțiunea introductivă de instanță a fost formulată anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență anterior menționate, fiind astfel aplicabile prevederile Legii nr. 146/1997 criticate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

12. Autoarea excepției consideră că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 15 referitoare la universalitate, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea invocă o pretinsă neconstituționalitate a legii privind taxele judiciare de timbru, în măsura în care actul normativ exclude sancționarea neindicării temeiului de drept și permite o aplicare arbitrară a legii.

14. Având în vedere cele susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, exemplu fiind Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, o excepție de neconstituționalitate trebuie să cuprindă trei elemente esențiale: textul de lege criticat, textul constituțional pretins încălcat și motivarea raportului de contrarietate dintre acestea, adică explicarea modului în care norma legală ar contravine Constituției. În lipsa acestui al treilea element, excepția este inadmisibilă, întrucât simpla enumerare a unor dispoziții fundamentale nu echivalează cu formularea unei critici de neconstituționalitate. De asemenea, prin Decizia nr. 143 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010, Curtea a reținut că o excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă atunci când autorul acesteia se mărginește la a invoca o prevedere

constituțională și o afirmație cu caracter absolut generic, fără a arăta în mod concret în ce constă pretinsa încălcare.

15. Raportat la aceste principii, Curtea constată că autoarea prezentei excepții, deși indică dispozițiile constituționale pretins încălcate, nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci se limitează la a susține că Legea nr. 146/1997 ar fi afectată de un viciu de neconstituționalitate, întrucât nu prevede o sancțiune pentru neindicarea temeiului de drept în baza căruia se stabilește și se solicită taxa judiciară de timbru, ceea ce ar putea permite interpretarea arbitrară și abuzivă a legii de către instanțele de judecată.

16. Or, o asemenea motivare, de natură pur formală și generală, nu evidențiază în mod concret existența unei contradicții între norma legală contestată și textele constituționale invocate. Potrivit art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate, instanța de contencios constituțional neputându-se substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011).

17. De asemenea, Curtea constată că susținerile autoarei vizează, în realitate, modul de aplicare a legii de către instanțele judecătorești, și nu conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate. Prin urmare, aceste argumente nu pot fi primite de Curte, întrucât modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, precum și soluțiile pronunțate de instanța de judecată, care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autoarei excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate al Curții Constituționale, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei. Așa fiind, conform dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția invocată este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Lorin — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 176/44/2021/a4 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Gabriela-Lenuța Dimitriu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind constituirea, organizarea și stabilirea atribuțiilor Comitetului interministerial pentru identificarea soluțiilor optime în vederea asigurării alimentării cu apă pentru răcirea reactoarelor nucleare, actuale și viitoare, ale Centralei de la Cernavodă

Având în vedere:

— Adresa Ministerului Energiei nr. 43.506/SDE din 13.08.2026;

— situația critică privind asigurarea debitului necesar de apă pentru răcirea reactoarelor, cauzată de scăderea accentuată a nivelului Dunării;

— întârzierea în implementarea proiectelor de investiții prevăzute pentru lucrările de asigurare a debitului pentru nevoile Centralei de la Cernavodă în zona de bifurcație a brațului Bala;

— necesitatea stringentă de a garanta producția de energie electrică în bandă, crucială pentru menținerea siguranței Sistemului energetic național și funcționarea neîntreruptă a infrastructurii critice;

— asigurarea necesarului de apă și a debitului optim pentru asigurarea funcționării în condiții de siguranță, în contextul unor debite scăzute ale Dunării, pentru reactoarele nucleare 3, 4, aflate în stadiul de dezvoltare,

în temeiul art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se constituie Comitetul interministerial pentru identificarea soluțiilor optime în vederea asigurării alimentării cu apă pentru răcirea reactoarelor nucleare, actuale și viitoare, ale Centralei de la Cernavodă, denumit în continuare *Comitetul interministerial Bala*, organism consultativ fără personalitate juridică, având ca obiective analizarea și propunerea de actualizare a indicatorilor tehnico-economici ai Studiului de fezabilitate pentru soluții tehnice alternative/complementare privind lucrările ce se vor executa în punctul critic 01 Bala din cadrul Proiectului „Îmbunătățirea condițiilor de navigație pe Dunăre între Călărași și Brăila, km 375-km 175”, denumit în continuare *Studiul de fezabilitate*, analizarea și/sau reevaluarea soluțiilor tehnice prevăzute în Studiul de fezabilitate și stabilirea unui calendar de implementare și identificare a sursei financiare pentru implementarea planului și a prevederilor tehnice din documentațiile tehnice.

(2) Componenta Comitetului interministerial Bala este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(3) Coordonarea Comitetului interministerial Bala este asigurată de către șeful Cancelariei Prim-Ministrului, în calitate de președinte.

(4) Comitetul interministerial Bala își desfășoară activitatea pe o perioadă de 30 de zile de la data constituirii și își încetează activitatea de drept la data finalizării raportului final privind rezultatele activității desfășurate în vederea realizării obiectivelor Comitetului interministerial Bala, dacă aceasta intervine anterior expirării perioadei de 30 de zile.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), perioada de funcționare a Comitetului interministerial Bala poate fi prelungită, dacă este necesar pentru finalizarea activității acestuia, prin decizie a prim-ministrului.

Art. 2. — În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 1 alin. (1), Comitetul interministerial Bala exercită următoarele atribuții:

a) solicită, consultă și analizează datele și informațiile tehnice relevante deținute de autoritățile și instituțiile publice, în vederea evaluării situației de fapt și fundamentării posibilelor soluții;

b) solicită și preia date, studii, analize sau expertize de specialitate de la entități private, instituții de învățământ superior ori centre de cercetare, necesare îndeplinirii obiectivelor stabilite;

c) prezintă prim-ministrului, ori de câte ori situația o impune, informări și rapoarte privind stadiul lucrărilor Comitetului interministerial Bala;

d) elaborează și prezintă prim-ministrului un raport final privind rezultatele activității desfășurate în vederea realizării obiectivelor Comitetului interministerial Bala, cuprinzând concluziile analizelor efectuate și propuneri de indicatori tehnico-economici actualizați aferenți Studiului de fezabilitate, soluțiile tehnice, calendarul de implementare și sursele de finanțare necesare.

Art. 3. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 2, la lucrările Comitetului interministerial Bala pot fi invitați și alți reprezentanți din cadrul instituțiilor reprezentate sau ai altor entități, precum și specialiști în domeniu, din sfera guvernamentală sau neguvernamentală.

Art. 4. — (1) Secretariatul tehnic al Comitetului interministerial Bala este format din 3 membri, personal din cadrul aparatului de specialitate al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Secretariatul tehnic exercită, fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) convoacă reuniunile, pregătește și transmite ordinea de zi, materialele de lucru și procesele-verbale ale ședințelor;

b) centralizează propunerile membrilor, asigură corespondența operativă și arhivează întreaga documentație;

c) urmărește respectarea termenelor pentru măsurile stabilite de Comitetul interministerial Bala și elaborează rapoarte.

(3) Comitetul interministerial Bala se reunește ori de câte ori este necesar, la solicitarea coordonatorului acestuia.

(4) Ordinea de zi a ședințelor Comitetului interministerial Bala se întocmește pe baza propunerilor formulate și înaintate în acest sens de către membrii săi, se aprobă de către președinte și se comunică membrilor prin mijloace electronice.

(5) Ședințele Comitetului interministerial Bala se desfășoară în format fizic, online sau hibrid, cu participarea membrilor prin mijloace de comunicare la distanță.

(6) În funcție de necesitățile identificate pot fi constituite grupuri de lucru sau comisii dedicate soluționării unor aspecte punctuale, subordonate Comitetului interministerial Bala.

(7) Comitetul interministerial Bala își desfășoară activitatea potrivit regulamentului de organizare și funcționare, aprobat în prima ședință de lucru.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Petru Farago

București, 14 august 2026.
Nr. 278.

ANEXĂ

COMPONENTA

Comitetului interministerial pentru identificarea soluțiilor optime în vederea asigurării alimentării cu apă pentru răcirea reactoarelor nucleare, actuale și viitoare, ale Centralei de la Cernavodă

1. Mihai Jurca, șef al Cancelariei Prim-Ministrului — președinte
2. Sorin Dumitru Elisei, secretar general, Ministerul Energiei — membru
3. Irinel Scioșteanu, secretar de stat, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — membru
4. Gabriela Murgeanu, director, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — membru
5. Altan Abdulamit, șef serviciu, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — membru
6. Ionel Sorin Rîndașu-Beuran, director general adjunct, Administrația Națională „Apele Române” — membru
7. Alexandru Florin Movilă, inginer, Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” — membru
8. Romeo Urjan, director, CNE Cernavodă România — membru
9. Dumitru Benchea, director tehnic, CNE Cernavodă România — membru
10. Constantin Cristian Stoian, director, Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor — membru
11. Dan Stematiu, profesor universitar, Universitatea Tehnică de Construcții București — membru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

